

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **B. N.**, zastoupeného JUDr. Vladislavou Rapantovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Dukelská 891/4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo nařízeno Krajskému úřadu Olomouckého kraje rozhodnout ve věci vedené pod č.j. KUOK/37669/2010/ODSH-SH/7202 – o návrhu na odstranění stavby.

V podané žalobě žalobce zmínil především rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.4.2012 č.j. 22A 85/2010-22, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2010 č.j. KUOK/37669/2010/ODSH-SH/7202, ve věci zastavení řízení o návrhu na odstranění stavby. Nečinnost žalovaného spatřuje žalobce v tom, že žalovaný v návaznosti na označený rozsudek krajského soudu dosud nerozhodl. Žalobce přitom podával u žalovaného opakované stížnosti na nečinnost. Podáním ze dne 9.11.2012 žalovaný sdělil žalobci, že je plně na rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, jakým způsobem si zajistí rozhodné skutečnosti pro posouzení skutkového stavu. V odpovědi na další stížnost ze dne 30.1.2013 žalovaný uvedl, že výkon vlastnického práva je výkonem samostatné působnosti obce, do které není krajský úřad oprávněn jakýmkoliv způsobem zasahovat, když vlastníkem místní komunikace je obec Samotíšky. Krajský úřad není oprávněn nařídít této obci opravu místní komunikace. V odpovědi na další stížnost žalobce žalovaný sdělením ze dne 10.4.2013 žalobce informoval, že ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění vymezuje (dále jen zákon č. 13/1997 Sb.) věcnou působnost krajského úřadu. V odpovědi na další stížnost žalobce ze dne 10.5.2013 žalovaný konstatoval, že věci se již zabývat nebude, pokud mu nebudou předloženy nové skutečnosti, které by nebyly dosud známy. V posledním podání ze dne 26.6.2013 žalovaný konstatoval, že připojení sousední nemovitosti k pozemní komunikaci je upraveno v ust. § 10 zákona č. 13/1997 Sb. tak, že připojení sousední nemovitosti lze zřídit pouze na základě žádosti vlastníka nemovitosti, která má být k pozemní komunikaci připojena, přičemž žalovanému není z úřední povinnosti známo, že by došlo k podání žádosti o povolení připojení sousední nemovitosti nebo že takové řízení probíhá.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19.4.2012 č.j. 22A 85/2010-22 vydal dne 13.6.2012 pod sp. zn. KUOK/46179/2012/ODSH-SH/7511, č.j. KUOK 53748/2012 rozhodnutí, ve kterém zrušil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, jímž tento správní orgán rozhodl o zastavení řízení o návrhu žalobce na odstranění části stavby místní komunikace na ulici Okružní v obci Samotíšky. Věc byla následně vrácena Magistrátu města Olomouce k novému projednání. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno prostřednictvím České pošty za využití ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), tedy za využití institutu fikce doručení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný vydal dne 13.6.2012 pod č.j. KUOK 53748/2012 rozhodnutí, jímž zrušil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 11.3.2010 č.j. SMOI/OPK/793055/2009/Fa, č.j. SMOI/OPK/79318/2010/Fa, SMOI/OPK/79520/2010/Fa a č.j. SMOI/OPK/79709/2010/Fa a věc vrátil Magistrátu města Olomouce k dalšímu řízení. Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplývá, že zrušeným rozhodnutím Magistrátu města Olomouce bylo rozhodováno o podnětu žalobce k zahájení řízení o odstranění stavby místní komunikace na ulici Okružní v obci Samotíšky a že toto rozhodnutí bylo vydáno na základě závazného právního názoru Krajského soudu v Ostravě vysloveného v rozsudku tohoto soudu ze dne 19.4.2012 č.j. 22A 85/2010-22. Dle doručanky založené ve správním spise byla písemnost obsahující označené rozhodnutí žalovaného pro nezastižení adresáta uložena na příslušné pobočce České pošty a připravena k vyzvednutí od 15.6.2012. Následně dne 27.6.2012 byla vložena do schránky žalobce.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě deseti dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Podanou žalobu krajský soud neshledal důvodnou. Žalovaný ve věci žalobcova návrhu na zahájení řízení o odstranění stavby rozhodl v souladu se závěry, které učinil krajský soud ve svém rozsudku ze dne 19.4.2012 č.j. 22A 85/2010-22, a to rozhodnutím ze dne 13.6.2012 č.j. KUOK 53748/2012, jímž zrušil předcházející rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, kterým bylo řízení ve věci návrhu žalobce zastaveno a věc tomuto správnímu orgánu vrátil k dalšímu řízení. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno, resp. fikce doručení ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu nastala dne 25.6.2012. Další řízení o návrhu žalobce na zahájení řízení o odstranění stavby bylo již věcí Magistrátu města Olomouce a žalovaný nebyl příslušný k žádnému dalšímu postupu ve věci, jemuž by nepředcházelo vydání nového rozhodnutí Magistrátu města Olomouce. Krajský soud tedy nemohl dospět k jinému závěru, než že žalovaný nebyl ve věci nečinný a naopak učinil vše, k čemuž ho jako odvolací orgán platná právní úprava a rozsudek krajského soudu ze dne 19.4.2012 zavazovaly. Vydání rozhodnutí ve věci návrhu na zahájení řízení na odstranění stavby, který žalobce učinil, není v kompetenci žalovaného, ale Magistrátu města Olomouce. Ve smyslu ust. § 79 odst. 2 s.ř.s. je však ve věci žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Tímto orgánem je podle žalobního tvrzení Krajský úřad Olomouckého kraje, který za dané procesní situace nemá povinnost vydat další rozhodnutí a případnou nečinnost Magistrátu města Olomouce se krajský soud na základě podané žaloby zabývat nemohl, neboť označení žalovaného je dispozičním právem žalobce, který svým tvrzením určuje žalovaný subjekt.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud v souladu s ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl, když neshledal její důvodnost. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. března 2014

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu